

Computerworld - 2019.05.08. (1,5. oldal)

Vonzó egyetem

Az idén 140 éves múltira visszatekintő Óbudai Egyetemnek 12-13 ezer hallgatója van, ezen belül a Neumann János Informatikai Karon alap-, mester- és üzemmérnök-képzésen magyar és angol nyelven részt vevő hallgatók száma körülbelül 1200, mondja a kar dékánja, Molnár András, aki éppen két évtizede dolgozik az egyetemen.

Mindenekelőtt a gyakorlatorientált képzésre összpontosít az Óbudai Egyetem, ennek megfelelően szerteágazó vállalati kapcsolatokkal rendelkezik. Molnár András dékán szerint mégsem panaszkodhatnak arra, hogy hallgatóikat idő előtt elszipkázza az ipar, az viszont igaz, hogy mire kézhez kapják a diplomájukat, állásuk is van. Céljuk ugyanis az, hogy a diákok a szakmát, beleértve az egyedi céges megoldásokat, a lehető legjobban megismerjék.

COMPUTERWORLD: Tekintettel a szakemberhiányra, a piaci szereplők gyakran még a diploma megszerzése előtt igyekeznek magukhoz csábítani a friss munkaerőt.

Hogyan viszonyulnak ehhez a jelenséghez?

MOLNÁR ANDRÁS: Panaszkodás helyett el kell fogadnunk, hogy az informatika hiányszakma a munkaerőpiac minden területén. Még egy autókereskedésben is elkel a számítástechnika készségszintű ismerete. A hallgatók jelentős részének önálló keresetre van szükségük. A képzéseket nekünk kell úgy kialakítanunk – nem engedve a szakmai színvonalból –, hogy a hallgatók többsége délutánonként már a második tanévtől dolgozik. Ezt a helyzetet könnyíthetjük meg például távoli tananyageléréssel. Államvizsgán meg szoktam kérdezni tőlük, van-e már munkahelyük, és szinte kivétel nélkül azt mondják, igen.

CW: Országosan mintegy húszezer informatikus hiányzik a piacról. Programozóiskolák egész sora jött létre, hogy gyorssegélyt nyújtsanak. Vajon hosszú távon is adekvát választ tudnak adni az informatikushiányra?

MA: Ez a piac válasza a kialakult helyzetre, de valóban inkább csak gyorssegély. A résztvevők csak egy technológiát tanulnak meg a képzésen, a technológiák azonban változnak. Ki emlékszik még a FORTRAN-ra? A mérnök-képzés azt tanítja, hogyan lehet új technológiákat gyorsan elsajátítani. A végzett mérnökök képesek kezelni a változásokat, míg a gyorstalpalón végzetteknek ez kevésbé megy könnyen.

Az egyetemeknek a kapacitás növelésére kell törekedniük, és olyan mérnököket kell kibocsátaniuk, akik pár év múlva meg tudják szüntetni a munkaerőhiányt. Magyarországon – minket is beleértve – három intézmény indított üzemmérnök-képzést. Friss felmérésünk szerint, bár akadtak kritikus észrevételek, összességében pozitív eredmény született a tananyagról, a metodikáról és a képzés struktúrájáról. Minthogy a képzés rövidebb, ők hamarabb fognak megjelenni a munkaerőpiacon.

CW: A hazai piaci szereplőknek is szükségük lesz adattudósokra, adatelemzőkre, IoT-specialistákra, mesterségesintelligencia- és gépitanulás-szakértőkre.

Magyarországon hol képeznek ilyeneket, mekkora a lemaradásunk?

MA: A kérdésben feltételezett lemaradást nem írnám alá. Magunk is számos kutatásban veszünk részt. Több ipari óriással működünk együtt alkalmazások fejlesztésében az adatbányászattól a precíziós mezőgazdaságon és a mobiltelefonos geopozíciók elemzésén át a dróntechnológiás légszennyezettség-

mérésig. Évente, de legalábbis kétévente felülvizsgáljuk képzési programjainkat, hogy a lehető legjobban igazodjunk a piaci igényekhez.

Emiatt úgy érzem, programjaink naprakészek, végzett hallgatóink olyan tudást szereznek, amelyet azonnal hasznosítani tudnak. Bár a mesterséges intelligencia eddig is szerepelt a tananyagban, mióta már a mobiltelefonokban is jelen van, sokkal hangsúlyosabb a képzésben. Ezek a mérnökök már dolgoznak, ott vannak a munkaerőpiacon, jóllehet a peremfeltételek – elég, ha a szükséges eszközök beszerzési költségeire gondolunk – korántsem egyszerűek. Egy tanársegéd bruttó bére messze elmarad egy még nem is végzett hallgató fizetésétől; nem könnyű csúcstechnológiát oktató tanárt találni, erre csak elkötelezett emberek képesek.

CW: A digitális transzformáció nem áll meg a határainkon. Az ország versenyképességét nézve milyennek látja a szakemberképzés helyzetét? Van még időnk?

MA: Végzett hallgatóinknak azt szoktam mondani: az, hogy kaptak egy diplomát, e pillanatban jó. Holnap azonban már kicsit megkopott lesz, holnapután pedig elavult.

Aki nem képzi magát, nagyon hamar le fog maradni. A legújabb technológiákat meg kell ismerni, meg kell tanulni. A Neumann Kar ebben jó: mi friss technológiákon folytatunk kutatásokat. Talán azért vannak az egyetem létszámához képest olyan szép számmal OTDK-nyerteseink, különdíjasaink, mert a témáink eladják magukat. Ezekkel visszavonzzuk őket, itt maradnak doktori képzésen, végül kutatókká válnak. Véleményem szerint így nem versenytársai, hanem kiegészítői vagyunk a többi hazai informatikusképző intézménynek; a jelentkezők egyre tudatosabban választanak alma matert.

KA: Molnár András docens, Óbudai Egyetem

Zene és architektúra | Ütös a felhő | Informatikus kerestetik | Grandiózus elemzések

COMPUTERWORLD

INFORMATIKA A VERSENYKÉ

MÁJUS 8. / L. ÉVFOLYAM 9. SZÁM

**MOLNÁR
ANDRÁS**

dékan,
Óbudai Egyetem

**VONZÓ
EGYETEM**

Ára: 495 Ft

9 770587 151006 19009
www.computerworld.hu
2019 május 8. / L. évfolyam 9. szám

COMPUTERWORLD

INFORMATIKAOKTATÁS

Vonzó egyetem

Az idén 140 éves múltira visszatekintő Óbudai Egyetemnek 12-13 ezer hallgatója van, ezen belül a Neumann János Informatikai Karon alap-, mester- és üzemmérnök-képzésen magyar és angol nyelven részt vevő hallgatók száma körülbelül 1200, mondja a kar dékánja, *Molnár András*, aki éppen két évtizede dolgozik az egyetemen.

/ Computerworld

Mindenekelőtt a gyakorlatorientált képzésre összpontosít az Óbudai Egyetem, ennek megfelelően szeretőgazó vállalati kapcsolatokkal rendelkezik. Molnár András dékán szerint mégsem panaszkodhatnak arra, hogy hallgatóikat idő előtt elszípkázza az ipar, az viszont igaz, hogy mire kézhez kapják a diplomájukat, állásuk is van. Céljuk ugyanis az, hogy a diákok a szakmát, beleértve az egyedi céges megoldásokat, a lehető legjobban megismerjék.

COMPUTERWORLD: Tekintettel a szakemberhiányra, a piaci szereplők gyakran még a diploma megszerzése előtt igyekeznek magukhoz csábítani a friss munkaerőt. Hogyan viszonyulnak ehhez a jelenséghez?

MOLNÁR ANDRÁS: Panaszkodás helyett elő kell fogadnunk, hogy az informatika hiányszakma a munkaerőpiac minden területén. Még egy autókereskedésben is elkel a számítástechnika készségszintű ismerete. A hallgatók jelentős részének önálló keresetre van szükségük. A képzéseket nekünk kell úgy kialakítanunk – nem engedve a szakmai színvonalból –, hogy a hallgatók többsége délutánonként már a második tanévtől dolgozik. Ezt a helyzetet könnyíthetjük meg például távoli tananyag-eléréssel. Államvizsgán meg szoktam kérdezni tőlük, van-e már munkahelyük, és szinte kivétel nélkül azt mondják, igen.

CW: Országosan mintegy húszezer informatikus hiányzik a piacról. Programozóiskolák egész sora jött létre, hogy gyorssegélyt nyújtsanak. Vajon hosszú távon is adekvát választ tudnak adni az informatikushiányra?

MA: Ez a piac válasza a kialakult helyzetre, de valóban inkább csak gyorssegély. A résztvevők csak egy technológiát tanulnak meg a képzésen, a technológiák azonban változnak. Ki emlékszik még a

Molnár András
docens,
Óbudai Egyetem

FORTRAN-ra? A mérnökképzés azt tanítja, hogyan lehet új technológiákat gyorsan elsajátítani. A végzett mérnökök képesek kezelni a változásokat, míg a gyorstalpalón végzetteknek ez kevésbé megy könnyen. Az egyetemeknek a kapacitás növelésére kell törekedniük, és olyan mérnököket kell kibocsátaniuk, akik pár év múlva meg tudják szüntetni a munkaerőhiányt. Magyarországon – minket is beleértve – három intézmény indított üzemmérnök-képzést. Friss felmérésünk szerint, bár akadtak kritikus észrevételek, összességében pozitív eredmény született a tananyagról, a metodikáról és a képzés struktúrájáról. Minthogy a képzés rövidebb, ők hamarabb fognak megjelenni a munkaerőpiacon.

CW: A hazai piaci szereplőknek is szükségük lesz adattudósokra, adatelemzőkre, IoT-specialistákra, mesterséges-intelligencia- és gépitanulás-szakértőkre. Magyarországon hol képeznek ilyeneket, mekkora a lemaradásunk?

MA: A kérdésben feltételezett lemaradást nem írnám alá. Magunk is számos kutatásban veszünk részt. Több ipari órással működünk együtt alkalmazások fejlesztésében az adatbányászattól a precíziós mezőgazdaságtól és a mobiltelefonos

geopozíciók elemzésén át a dróntechnológias légszennyezettség-mérésig. Évente, de legalábbis két évente felülvizsgáljuk képzési programjainkat, hogy a lehető legjobban igazodjunk a piaci igényekhez. Emiatt úgy érzem, programjaink naprakészek, végzett hallgatóink olyan tudást szereznek, amelyet azonnal hasznosítani tudnak. Bár a mesterséges intelligencia eddig is szerepelt a tananyagban, mióta már a mobiltelefonokban is jelen van, sokkal hangsúlyosabb a képzésben. Ezek a mérnökök már dolgoznak, ott vannak a munkaerőpiacon, jóllehet a peremfeltételek – elég, ha a szükséges eszközök beszerzési költségeire gondolunk – korántsem egyszerűek. Egy tanársegéd bruttó bére messze elmarad egy még nem is végzett hallgató fizetésétől; nem könnyű csúcstechnológiát oktató tanárt találni, erre csak elkötelezett emberek képesek.

CW: A digitális transzformáció nem áll meg a határainkon. Az ország versenyképességét nézve milyennek látja a szakemberképzés helyzetét? Van még időnk?

MA: Végzett hallgatóinknak azt szoktam mondani: az, hogy kaptak egy diplomát, e pillanatban jó. Holnap azonban már kicsit megkopott lesz, holnapután pedig elavult. Aki nem képi magát, nagyon hamar le fog maradni. A legújabb technológiákat meg kell ismerni, meg kell tanulni. A Neumann Kar ebben jó: mi friss technológiákon folytatunk kutatásokat. Talán azért vannak az egyetem létszámához képest olyan szép számmal OTDK-nyerteseink, különdíjasaink, mert a témáink eladják magukat. Ezekkel visszavonozzuk őket, itt maradnak doktori képzésen, végül kutatókká válnak. Véleményem szerint így nem versenytársai, hanem kiegészítői vagyunk a többi hazai informatikusképző intézménynek; a jelentkezők egyre tudatosabban választanak alma matert. ▽